

Nyss dansa jag med Bolla i bomulleklädning gul
men hon kom ej ur fläcken, hon borde gått på lys
Och Anna Stina rycker och knycker hit och dit,
sist slet hon bort utav rocken en bit.

Män härligt är att dansa i lördagskvällen sen
när man har tvättat fötter, ansikte och ben,
man kråmar sig för flickan så stolt, liksom en tupp,
då melodien till en vals spelas upp.

Augusta jag skall drömma, du vilar på min arm,
se'n jag lagt mig i min säng, under fårskinnfällan
vara,
jag drömmer om din midja och dina ögon blå
och om den kyssen — jag ej kunde få.

Men ännu ljuder valsen fast speleman är snö
och klockan visar fyra då bara hon är tre,
än kunna vi nog valsa ett par repriser till
kom, sätt dig sedan i mitt knä om du vill.

Augusta har du känt huru ljuvligt valsen går,
ty jag har nya pjäxor med stroppar och resår.
Det känns som om vi båda ej golvet kunde nå
precis som vingar vi hade, vi två.

Sjömannens Kärleksdröm

Av E. W. Thulin

Met. Sjömanskärlek.

Nånen sitt silver frikostigt tömmer,
utöver land och hav, i Augustinatt.
Troget vid ratten sjömannen drömmer,
drömmer att snart få möta sin älskade skatt.
Likt skimrande guld, flickan så huld,
ständigt för blicken lyser när han vid ratten
drömmande står.

Snart uti hamn, jag i din famn
sällheten finner åter, då jag de kära hem-
byggens kuster når.

Måhända förgäves, om lyckan jag drömmer,
att, du mig likt som fordom ännu haver kär.

Dig troget jag gömmer, mig nog du glömmar,
glömmar, att jag snart åter i hembygden är.

Tänk, någon gång, när vågens sång
halsning från havet bringar hem, till de kära
som bo i land,

Du kanske då icke försmå mig, som du
en gång givit allt, vad du kärast ägde, både
hjärta och hand.

Förföriska måne svärmiskt du leder
alla mina tankar till flickan så kär,
som hemma på stranden äroport reser
till mig, som så troget i hjärtat hon bär.
Då blir det fröjd, Mössan i höjdl
Hurigt jag då skall svinga när jag på stranden
finner dig stå.

Vid månens glans trår vi en dans,
som intill morgon räcker, Räknas ej kan alla
kyssar jag av dig skall få.

Slut är nu drömmen, drömmen om lycka
fartyget kallar mannen att göra sin pligt,
stormarne kraftigt i seglen nu rycka,
drömmen då har försvunnit, som skön vore vikt.
Blott en chimär allt skönt nu är,
som sinnet nyes höll fångelat uti sin stora
trolldomsprakt.

Vid vindars gny drömmarna fly,
men snart de blir verkligheten, då ej längro
jag kastas av vågornas makt.

Stjärne-Visan.

melodi Nu är det soligt och varmt på Näset.

Polisen stjerne, som staden värne,
ifrån eldbrand och allt ondt försåt,
det så man trodde men läghet bodde
uti hans inre i mörkrets stårt.
Han gick och tjusa, båd' mörka ljusa
täcka, sköna damer som han såg.